

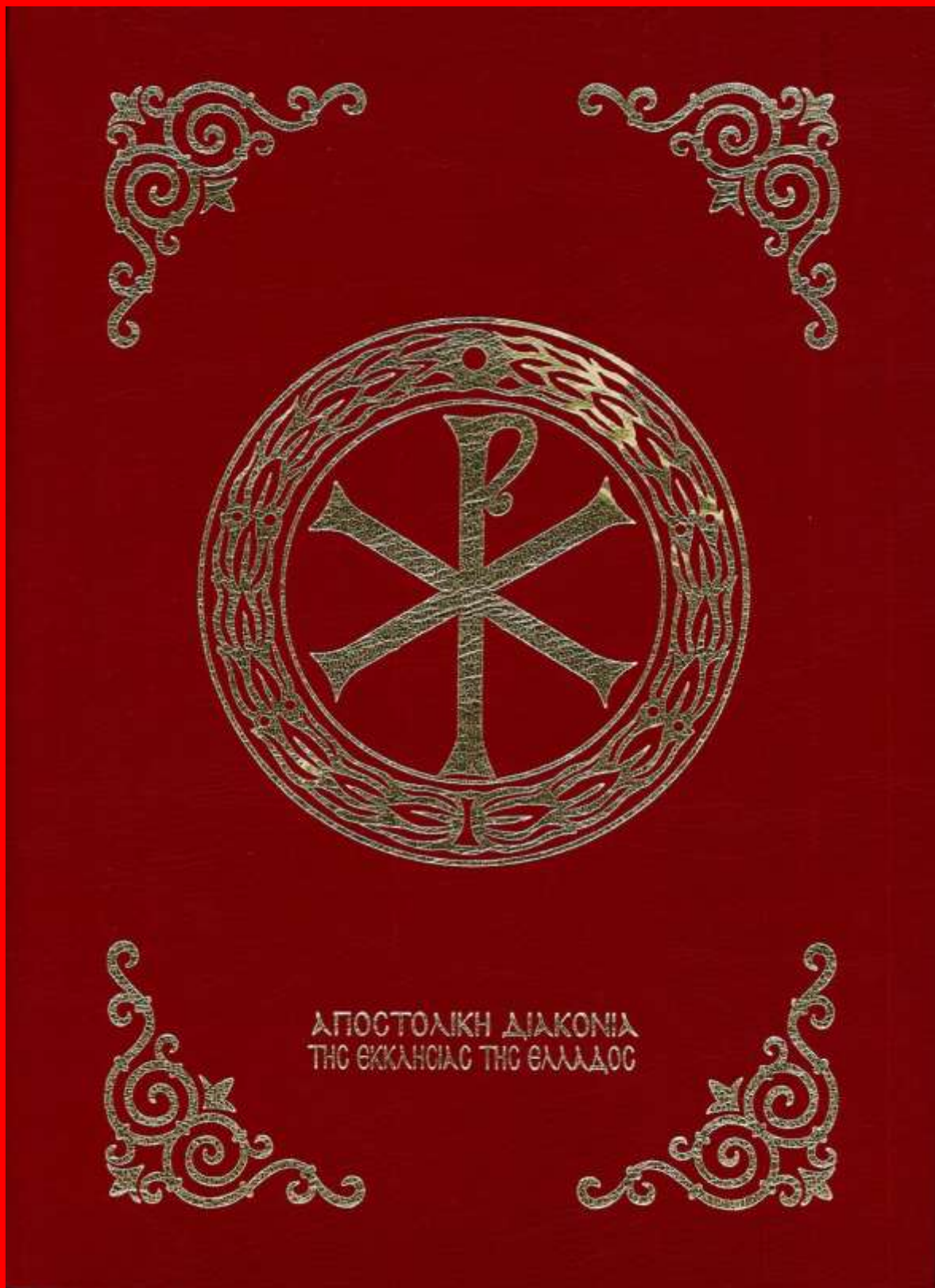
TEZAU LITURGIC

21 OCTOMBRIE

**SLUJBA
SF. MUCENIC
IOAN
DE LA
MONEMVASIA**

ATENA, 2020

21 Ὀκτωβρίου

Ἀκολουθία Νεομάρτυρος

ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Μονεμβασιώτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ἢ α' στάσις τοῦ Μακάριος Ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσιῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σὲ νεκρόν.

Νέος ὢν τὸ σῶμα κομιδῇ, μέγας δὲ ψυχὴν τὸν ἀρχαῖον Σατάν κατέβαλες, καὶ τοῖς τῶν αἱμάτων σου κρουνοῖς ἀπέπνιξας, οἷς Θεὸς ἐπορφύρωσε, τὴν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίαν ἔνδοξε, ὃ Ἰωάννη κλεινέ, ὃ ὑπὲρ ἡμῶν μὴ ἐλλείπης, πάντοτε πρεσβείαν προσφέρειν, τῶν τελούντων πόθῳ σου τὴν ἄθλησιν.

Ἄγει ἐτησίαν ἑορτὴν, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὃ Ἰωάννη σοφέ, μνήμην ἑορτάζουσα τῆς σῆς ἀθλήσεως, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου, οὓς, Μάρτυς, ὡς ῥόδα, ταῖς χερσὶ κατέχουσα, τὰ ἑαυτῆς στεφανοῖ, τέκνα συνελθόντα ἐν πίστει, ἐν αὐτῇ αὐτὰ καταστέπας, τοῖς ἐκ λόγων ἄνθεσι, πανεύφημε.

Εἴφει, ὃ τρισμάκαρ, πληγωθεὶς, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ γὰρ καιρίως, πάθος μιμούμενος, Τούτου τὸ σωτήριον καὶ ζωηφόρον τε, παρ'Αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν τῶν σῶν θαυμασίων, Μάρτυς, ἐναπέιληφας καὶ διασώζεις

τανῶν, πάντας τοὺς πρὸς σὲ εἰσιόντας, πάσης καλεπῆς ἀλγηδόνης, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πύργος εὐσεβείας πεφηνῶς, καὶ ἐρειρησμένος, ἐπὶ
 τρισμάκαρ,
 τῆς πίστεως, πέτραν τὴν ἀσάλευτον, ὥφθης ἀνάλωτος
 πειρασμοῖς καὶ ἀκλόνητος, καὶ πλείστοις κινδύνοις,
 τοῦ σφοδροῦ τε κλύδωνος, τοῦ τῶν ἀθέων, σοφέ, ὅθεν
 ἀκλινῇ εὐρηκῶς σε, ὁ Χριστὸς σὲ ἔσπευε, μάρτυς,
 στέφει οὐρανίῳ, ἀξιάγαστε.

Αἷμά σου τὸ θεῖον, Ἀθλητά, ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ
 ἐνεχύθη, ὃ Ἰωάννη κλεινέ, ὅστις τὸ σωτήριον αἷμα
 ἐκένωσεν, ἐν σταυρῷ καὶ ἐγεύσατο χολῆς τε καὶ ὄξους,
 ἵνα ἐκλυτρώσῃται τῆς τυραννίδος ἡμᾶς, ὥπερ μὴ
 ἐλλείπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν τελούντων ἐκ πόθου,
 Μάρτυς ἀξιύμνητε, τὴν μνήμην σου.

Ὅντως ὡς κηρίον ἐκλεκτὸν τῆς Χριστοῦ τραπέζης,
 τρισμάκαρ, μέλισσαι ἄγριαι σὲ περικυκλώσασαι,
 ἔτυπτον ξίφεσι, καὶ ὡς κύνες ἀτίθασοι, σὲ
 καταλαβόντες, Ἄγαρ οἱ ἀπόγονοι, οὐδόλως ἔπηξας,
 τούτων ἀπειλὰς, ἀλλ' ὡς ἄλλου πάσχοντος ἐτέλεις, τὴν
 δόξαν τὴν σὲ περιμένουσιν σκοποῦμενος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, ἀξιάγαστε Μάρτυς Ἰωάννη
 καλλίνικε, τὴν καλὴν ὁμολογίαν, ἣν κατ' ἐνώπιον τῶν
 δυσσεβῶν ὁμολόγησας, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ· ὅθεν τὸ
 καρτερὸν τῆς εὐψυχίας σου ἔφριξαν δαίμονες,
 ἐκρότησαν Ἄγγελοι καὶ ἡ Ἁγία Τριάς ἐταινίωσεν· ἡμεῖς
 δὲ οἱ εὐσεβεῖς ἐτήσιον ἐορτὴν ἄγοντες, ἐν ᾧδαῖς καὶ

ὕμνοις, τὴν παναγίαν σφαγὴν σου γεγαίρομεν καὶ κατασπαζόμεθα, σὺν εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ, τὴν θήκην τῶν λειψάνων σου, μεσίτην σὲ προβάλλομεν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν παρέχοντα τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε...

Εἵσοδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα (ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν

ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλασαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννη Μάρτυς, φλεγόμενος τὰς τῶν ἀνόμων βασάνους εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· ἀλλὰ σοῦ τὸν λογισμὸν τοῖς οὐρανίοις κάλλεσι προσηλώσας, ἔσπευσας φθάσαι πρὸς τὸν ποθοῦμενον, οὗ καὶ τὰ στίγματα ἐν τῇ σαρκί σου χαίρων ἐβάστασας, οἷς σεμνυνόμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης Χριστός, οὐρανῶν τὰς πύλας ἀνοίξας, εἰς τοὺς ἀκηράτους δώμους δέχεται σε, ὃ

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ βασιλείας συμμετόχον δείκνυσι, ὡς συγκοινωνόν τῶν Αὐτοῦ παθημάτων, ὃ παριστάμενος, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ὁ αὐτός.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ νέου ἀθλητοῦ δεῦτε συνδράμωμεν, προϋθῆκε γὰρ ἡμῖν τράπεζαν μουσικὴν, τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ἀριστείας καὶ τρόπαια, καὶ συγκαλεῖται πάντας πρὸς εὐωχίαν, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν τῆς ἱερᾶς ταύτης πανδαισίας, καίγαρ ἀμείβεται πάντας τοῖς οὐρανίοις χαρίσμασιν, ὧν ἐν μετοχῇ γενέσθαι ἀξιωθείμεν, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις αὐτοῦ παρακλήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἐλκόμενος ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν παρανόμων ἐξομόσαι, Ἄγιε, οὕτως ἐβόας πρὸς αὐτοὺς· διὰ ποῖον ἔργον τύπτετέ με, παράνομοι; ὅτι τὸν Ζωοδότην Χριστὸν οὐκ ἀρνοῦμαι; ὅτι ὡς Θεὸν ὄντα Τοῦτον καταγγέλλω; ὅτι μιαιοφαγῆσαι οὐδόλως ἀνέχομαι; τὸ ψεῦδος βδελύπτομαι καὶ τῇ ἀπάτῃ οὐχ ὑπείκω, διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι; ἀλλ' ὄψεσθε ἐν τῇ δόξῃ Χριστοῦ με λάμποντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανευκλεής τοὺς τυράννους
ῥάσας, ὄφρ' ἔν καὶ θράσος κατέβαλες, καὶ τοῦ
ἀλάστορος, καὶ δεινοῦ Βελίᾳρ ἔνεδραν καὶ σκώμματα,
τελείως καθελὼν, ὃ τρισόλβιε, διὸ γηθόμενοι,
εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου, καὶ τελοῦμεν τὴν
μνήμην σου, ἔνδοξε.

Στ. *Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Καιρίως, ὃ Μάρτυς, πληγωθεὶς, τὸν ἐχθρὸν
κατέτρωσας, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου τὸ
πῦρ κατέσβεσας, τὸ τῆς δυσσεβείας, ἀετὸς λευκότετος
καθάπερ ὑψιπέτης ἀνέδραμες εἰς τὰ ἀνάκτορα
οὐρανῶν καὶ τοῖς στρατεύμασι τῶν Μαρτύρων αἰ
εὐφραινόμενος.

Στ. *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ
Κύριος.*

Τοὺς πόθῳ τελοῦντας σου τὴν σὴν ἄθλησιν,
αοίδιμε, περιφρουρῶν διαφυλάττε, καὶ ἐνδυνάμωσον
πάντοτε Κυρίῳ πράττειν τὰ εὐάρεστα, ταῖς σαῖς
πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ὃ κοινὸν καύχημα,
Ἰωάννη παμμακάριστε καὶ Μαρτύρων κλεινὸν
ἀγαλλίαμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν εὐσεβῶν τὰ στίφη τὸν νέον ἀθλητὴν σὲ
ὑμνοῦμεν, ὃ Ἰωάννη παναοίδιμε, διὸ γὰρ σου πρὸς
πίστιν, τὴν ὄντως ἀγίαν, καλῶς στηριζόμεθα·
μακάριος εἶ, ὑπὲρ αὐτῆς ἀθλήσας, καὶ ἐχθροῦ

ταπεινώσας τὴν ἔπαρσιν. Γουβῶν τὸ γέννημα, Μονεμβασίας τὸ καύχημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας σεμνὸν ἀγαλλίαμα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως, συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου, Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν παισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἰωάννην τὸν θεῖον ἀνευφημήσωμεν, ὡς τῆς πίστεως βάσιν, καὶ μέγα στήριγμα, τῆς καρτερίας ἀληθῶς τὸν ἀδάμαντα, τὸν γενναῖον ἀθλητὴν, καὶ δυσσεβῶν στηλιτευτὴν, τὸν ἐκλαμπρον μαργαρίτην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου, ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τοῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς Σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν Σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον Σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα ἐνειλημμένος, ὃ ὑπέρμαχε
Μονεμβασίας, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖτα στερρόψυχε,
Ἀγαρηνῶν τε τὸ θράσος κατέβαλες, καὶ τὸν Βελίαρ
γενναίως κατήσχυνας, νίκης ἔπαθλα σαφῶς ἐκ Θεοῦ
δεξάμενος, δώρησαι τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε
Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα,
τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον
σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν Σου
ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καλαμάτα ἢ κλεινὴ, χαίρει καὶ τέρπεται φαιδρῶς,
τῶν λειψάνων τῶν σεπτῶν, λάρνακα θεῖαν σου
στερρὰν, κατηξιώθη βαστάζειν καὶ περιπτύσσειν· λαὸς
δὲ τοῦ Χριστοῦ, σοῦ τὴν μνήμην τιμᾷ, ἐνθέρμως σοι
βοᾷ ἀξιάγαστε! Ἀγαρηνῶν διάσωσον τοῦ βάρους, καὶ
τὸν κλοιὸν κατασύντριψον, τῆς τούτων βλάβης καὶ τῆς
κακίας, ἀνωτέρους ἀνάδειξον.

Ἔτερον. Δόξα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

ὦ τῆς ἀνδρείας σου, Μάρτυς ἀήττητε ! καὶ
γενναιότητος, μεθ' ἧς Πανεύφημε, τῷ μαρτυρίῳ τοῖς
φρικτοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερήσας, τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας,

Ἰωάννη μακάριε, καὶ τῆς Ἁγαρ ἡσχυνας ἀπογόνους τοῖς λόγοις σου, ἐλέγχων αὐτοὺς ἐν παρρησίᾳ θείᾳ· διό σε λαμπρῶς ἀνευφημοῦμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηνάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σωτήριον πάντων, τὸν εὐφραίνοντα τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν Σε τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν Σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαιδρὸν καὶ στολήν, ἐξ οἰκείων βαφεῖσαν αἱμάτων σου, περικείμενος ἔνδοξε, καὶ θεούμενος, καθαρωτάτῃ μεθέξει, ὅθεν σήμερον, ὧ Ἰωάννη τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου ἔνδοξε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς πεπτωκότας εἰς χάος δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ παισμάτων καὶ θλίψεων, Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους Σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄. *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν ταῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ. *Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.*

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄. Στ. *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τίς μὴ εὐφημήσει σε Ἀθλοφόρε Κυρίου; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὴν λαμπρὰν μαρτυρίαν; τὸν μὲν γὰρ ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα Λόγον καὶ Θεόν, φύσει Θεὸν ὄντα καὶ ἐπ' ἐσχάτων φύσει γενόμενον ἄνθρωπον, τρανῶς ἀνεκήρυξας· τὸν δὲ τῆς πλάνης ἀρχηγέτην, καὶ ἀπατεῶνα καὶ πάσης ἀθεμιτουργίας ἐφευρέτην, θαρσαλαίως καθύβρισας, διὸ καὶ ἀνεβόας· Χριστὸν σέβομαι, Χριστῷ λατρεύω, καὶ τὰ πάντα προδίδωμι, ἵνα Αὐτὸν μόνον κερδίσω, Αὐτῷ οὖν ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴτα οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς ς' καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς η΄

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, τὸν νοῦν μου καταύγασαν, ἀνυμνήσαι τὴν φαιδρὰν πανήγυριν σου λαμπρὰν καὶ τὴν θείαν ἄθλησιν, Πανεύφημε.

Ἁγία τῶν θείων Μαρτύρων πᾶσα πληθὺς, ἐνδόξως δεξάμενοι

Ἰωάννην τὸν κλεινόν, σκηνώμασιν οὐρανῶν,

εἰσαγάγετε
εὐφραινόμενοι.

τοῦτον

Ὦντως εἰς τέλος ἠφάνισας ὁ ἐχθρός, ὁ γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν ἐξαλείφειν ἐγκαυχῶν, ποδῶν πατεῖται πρὸ
τῶν σῶν ὡς στρουθίον τρισμακάρι, ἐμπαιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπά, Θεοτόκε,
ἴσας, τῶν ἀσάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον τῇ
Σῇ μεσιτείᾳ πρὸς Θεὸν κόπασον Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς Σὺ.

Οὐ ξίφος, Μάρτυς, τὸν στερρὸν τῆς ἀνδρείας σου
πύργον διετάραξεν ὅλως, ἀλλ' ὥφθης καρτερικὸς
ποιναῖς καὶ τοῖς σπαραγμοῖς, οἷς ἀσπλάγχνως
προσῆγαγον οἱ ἔκφρονες.

Πολλοὺς ὑπέστης πειρασμοὺς ἀπαρνήσασθαι,
Μάρτυς, τὴν σωτήριον κλήσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ἀλλ'
ἔμενες σταθερός, μέχρι τέλους τρισμακάρι,
πιεζόμενος.

Ἐκ τῶν παθῶν τῶν σαρκικῶν ὅλως
ἀπεμακρύνθης, καὶ οὐδόλως τοῖς λόγοις ἐχαυνώθης
τῆς μητρός, ἀλλὰ στηρίζων αὐτήν, παρρησία τὸν
Κύριον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτῇ, οὐρανίας παστάδος
ποίησον κληρονόμον τὸν προστρέχοντα τῇ Σῇ
Θεονύμφευτε στοργῇ, καὶ ἀπείρῳ πόθῳ Σὲ
γεραίροντα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, τῷ σῷ προσώπῳ θεία χάρις,
Ἄγιε, καὶ κατελάμπρυνεν αὐτὸ κάλλους ἄρρητου
λαμπρότητι ἐκπληγωθέντος τῷ ξίφει τοῦ σώματος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἅμαχε τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία
ἔτοιμος τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ Σέ, ἀπὸ κινδύνων με
λύτρωσαι καὶ μὴ παρόψη, ἢ πάντων βοήθεια.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Θωπεῖται ἰσχῦσαν οὐδόλως, πάνσοφε, παρανόμου
γυναίου μεταβαλεῖν σοῦ τὸ καρτερόψυχον, ἀλλ'
ἀπεβάλου σὺ αὐτήν, Ἰωσήφ ἐκμιμησάμενος.

Τυράννου πέπαυται ὄφρ' ὤς, πανόλβιε, εὐσεβῶς
καὶ ἀνδρείως, τὸν ἀθλητὴν, Σὲ ἐνατενίζοντος, καὶ τὰς
βασάνους τὰς αὐτοῦ εἰς οὐδέν τε λογιζόμενον.

Τοῦ θείου ἔρωτος, μάρτυς ἀήττητε, ἀπηρτήθης καὶ
νόμου ταῖς ἐντολαῖς, ὅλως ἐπροσήλωσας, καὶ τοῦ
Βελίार τῶν βελῶν, Ἰωάννη κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα, τὸν Ὑπεράγιον ἢ κυήσασα Λόγον,
ἁγιασμὸν τῆς ψυχῆς μου δώρησαι, καὶ τρικυμίας
πειρασμῶν τὴν ζωὴν μου ἐλευθέρωσον.

Ῥδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει Σου.

Δεῦτε συνδράμωμεν οἱ πιστοί, τοὺς σεπτοὺς
ἀγῶνας Ἰωάννου καταμαθεῖν, καὶ τὴν θείαν ἄθλησιν

αὐτοῦ μετ' εὐλαβείας τελέσας, ἵνα προστάτην τοῦτον θερμὸν πλουτίσωμεν.

Στεφάνῳ κοσμούμενος ἀθλητά, τῷ τοῦ μαρτυρίου, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ πορφύρα ἐξ αἵματος τῇ στολῇ ἐνεδύσω μακάριε, ἐν δόξῃ νῦν τῷ βασιλεῖ παριστάμενος.

Οὐκ ἄρνούμαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, βλέπων βλοσυρῶς ὁ ἀθλητὴς τοῖς παρανόμοις ἐκραύγαζε, τῷ δὲ λαοπλάνῳ ἐκείνῳ ἀποτάσσομαι, καθάρματι τῆς πλάνης, καὶ οὐ συντάσσομαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρος πάλαι σὲ Δανιὴλ βλέπει τηλαυγῶς μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας ἐκλάμπουσας, ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος, συντριβὼν Πάναγνε τὰ εἰδῶλα τῆς πλάνης σθένει θεότητος.

Ῥδὴ ς'. Τὸν βίου τὴν θάλασσαν.

Εἰρκτὴ οὐδὲ μάστιγες, οὐ τυράννων ἀπειλαὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἰσχύσουσιν ἀποστῆναι ἀγάπης, ὦ ἀθλητά, ἐβόας γηθόμενος, Ἰωάννη, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ὡς ἄστρον ἀνέτειλας, Ἰωάννη ἀθλητά, καὶ ἔφηνας τὴν σύμπασαν ταῖς ἀκτῖσι τῶν θείων καὶ φαεινῶν ἀγώνων σου, ἔνδοξε, τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα καὶ ὁ στέφανος.

Ποὺς κατεπάτησας τὸν ἀρχαῖον περνιστήν, καὶ νῦν ἀγάλλῃ ἔνδοξε, ἐν οὐρανίοις δρεπόμενος ἀφειδῶς, στεφάνων τῶν πόνων σου, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήθυνον, Δέσποτα, ὑπὲρ ἅμιον θαλασσῶν, τὰ πονηρά μου πταίσματα, ὥς κεκτημένος πέλαγος οἰκτιρμῶν ἐπίστρεψον σῶσόν με παρακλήσεσι Λόγε, τῆς τεκούσης Σε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν γενναιότατον Χριστοῦ ἀθλοφόρον, τὸν ἐν ὑστέροις τοῖς καιροῖς καθελόντα, τὴν δυσεβῆ παράνοιαν τοῦ δράκοντος τρανῶς, δεῦτε εὐφημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς χαρμοσύνοις, καὶ κατασπασώμεθα, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, Μεγαλομάρτυς, κράζοντες αὐτῷ· σῶσον κινδύνων, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀθλοφόρου τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις λαμπρῶς καταστέψωμεν· καὶ γὰρ οὗτος τὸν παλαιὸν περνιστὴν ἐν ἀπαλῷ κομιδῇ τῷ σώματι ἐκνικήσας, ὁμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων ἱερῶν, ἱαμάτων τὰ ρεύματα, καὶ ταῖς βασάνοις ἐγκαρτερῶν, ἐν πολλοῖς καὶ πικροῖς αἰκισμοῖς, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τετέλεκε, καὶ τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν πίστιν τετήρηκε, βοῶντες θερμῶς αὐτῷ· σῶσον κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Συναξάριον.

Τῷ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἀπὸ Γουβῶν κώμης τῆς Μονεμβασίας.

Στίχοι·

Νόμους φυλάττων νησιτίμου καιροῦ πόθῳ,

Ζωὴν ἔθυσας, ὦ Ἰωάννη Μάκαρ.

Πρώτῃ Ἰωάννην εἰκάδι ἔκτεινον ἄνομοι.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Προσανέθηκας Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, πόθον σου τῆς καρδίας σοφέ, τὸν ἀλάστορα προθυμία ἥσχυνας στερρᾷ, διὸ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς.

Τοὺς τιμῶντας τὴν θήκην θείων λειψάνων σου, λύτρωσαι ἐκ κινδύνων πολλῶν, πρὸς τὸν Κύριον παρρησίαν ἐσχηκὼς λαμπράν, βοῶν καὶ συνέτισον ἡμᾶς, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος τάχος κατέβαλες, σύντριπον καὶ τῶν τούτων ζυγὸν παμμακάριστε Χριστομάρτυς, ἵλεων ἡμῖν ἐργασάμενος κλεινέ, ἵνα ὑμνῶμεν εὐσεβῶς τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ἐπὶ γῆς Σὺ ἐχρημάτισας, τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητοῦ, Ὃν ἰκέτευε, τῶν τῆς γῆς μὲ ρύσασθαι

κακῶν, καὶ μέτοχον τῶν ἐν οὐρανοῖς καταξιώσαι ἀγαθῶν, Θεογεννήτρια.

Ῥδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Τὸν θυμὸν τῶν τυράννων οὐκ ἐδειλίασας, ταῖς θωπείαις, παμμάκαρ, οὐδόλως ἔκλινας, τοῦ δὲ πονηροῦ τὴν ἰσχὺν κατηδάφισας· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἱεράρχου παλάμαις θείαις φερόμενα τὰ τερπνὰ λείψανά σου, μακαριώτατε, ἔλαμψαν φαιδρῶς, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐφώτισαν, ὅθεν σὲ τιμῶμεν τιμαῖς ἀνεκκλαλήτοις.

Ἀρχιθύτης ὁ θεῖος καὶ θεοδόξαστος, οὐρανόθεν ἡγμένος θεοπρεπέστατα, λείψανα τὰ σὰ εὐλαβῶς ἀνεκόμισεν, ὅθεν καὶ χρυσώσας ἐπλούτισε τοὺς πάντας.

Ἱεράρχην, ὃ Μάρτυς, πανηγυρίζοντα, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, καὶ τὰ παλαίσματα, τήρησον φαιδρὸν ἐν ὑγείᾳ καὶ μέλποντα Κύριον ὑμνοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰακῶβ Σὲ προεῖδε παρθένε κλίμακα, πρὸς οὐράνιον ὅψιν ἡμᾶς ἀνάγουσαν, τοὺς εἰς τὸν βυθὸν τῶν κακῶν ὀλισθήσαντας· ὅθεν Σὲ ὑμνοῦμεν Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ ἀϋλῳ σὺ ἐναπήστραψας, θέσει υἱὸς Κυρίου ἐκρημάτισας Ἄγιε, Πρωτοτόκων σκηναῖς αὐλιζόμενος καὶ τῆς αἰωνίου δόξης πληρούμενος· ὅθεν κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

Ἰδὼν λαοῦ Σου, Χριστέ, τὴν κάκωσιν, ὡς ἰατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράπευσον, ἱκεσίαις Δέσποτα τοῦ Σοῦ ἀθλητοῦ, τοῦ νῦν ἐπικαλοῦντος, Σὲ τὸν Παντάνακτα, καὶ ἱκεσίαις ἱεραῖς καὶ Θεὸν δοξολογοῦντός Σε.

Ἰδὼν, ὃ Μάρτυς, ἐμοὶ τῷ γράψαντι, πόθῳ τὰς ἀριστείας σου πάσας καὶ τὰ παλαίσματα, Ἰωάννη πάνσοφε δοχεῖον Θεοῦ, χάριν ἀντιβραβεύων, ἄφεςιν δώρησαι τῶν ἀγνοημάτων μου κλεινέ, ἵνα δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαί, Κυριότητες, Χερουβεὶμ, καὶ Σεραφεὶμ, καὶ Θρόνοι, Χριστέ δῆμος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ τεκούσῃ Σε μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ, σῶσον τοὺς δούλους Σου.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Τιμίου Σου Σταυροῦ θωρακισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος Σου, Λόγε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις στερρώς ὑπερενίκησε, καὶ τοὺς τυράννους ἥσχυνε, καὶ ὑπὲρ Σοῦ ἐνήθλησε, καὶ Σοί, Χριστέ μου Παντάναξ, συμβασιλεύει ἀπαύστως.

Θεοτοκίον.

Ἐν δὺω ταῖς θελήσεσι καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς θεότητος πλοῦτον, θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς ἐτησίως τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντας, παμμάκαρ Ἰωάννη, καὶ πιστῶς εὐφημοῦντας τοὺς ἄθλους, τοὺς ἀγῶνας οὓς καρτερῶς ἐναθλῶν καθυπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, τοῦ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντος. (Δίς).

Ἀποτμηθεὶς διὰ ξίφους, πάσας διέτεμες τὰς μηχανὰς τοῦ πλάνου καὶ δολίου Βελίαρ, θεόφρον Ἰωάννη· διὸ τοὺς πιστῶς τὴν σὴν μνήμην γεραίροντας, ῥῦσαι παγίδων τῶν τούτου, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις σου δεήσεσι.

Καὶ μετὰ θάνατον, Μάρτυς, σὲ ἐμεγάλυνεν· ὁ τῶν ἀπάντων κτίστης τέρασι καὶ σημείοις, φωτὶ γὰρ οὐρανίῳ τὸ ἱερὸν ἐπεσκίασε λείψανον, σοῦ τὸ πολὺαθλον μάκαρ, καὶ θαυμαστής εὐωδίας ἐπληρώσατο.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ ἐκπλαγῇ, τίς μὴ εἰχότως θαυμάσει, τὴν θαυμαστὴν καρτερίαν καὶ ἀνένδοτον ἔνστασιν, Ἰωάννου τοῦ λαμπροῦ ἀθλητοῦ; οὐδὲν γὰρ αὐτὸν τῆς

τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης χωρίσαι ἴσχυσεν, οὐ θωπεῖται ἀνόμου γυναικός, οὐ τυράννων ἀπειλαί καὶ φυλακαὶ καὶ βασάνων ποικιλίαι, ἀλλὰ πάντα ὑπενεγκὼν τὰ δεινὰ, ἐδραῖος ἐν αὐτῇ καὶ ἀκλόνητος, μέχρι τοῦ διὰ ξίφους μαρτυρίου τέλος διέμεινεν· ἀλλ' ὥς καὶ νῦν πρὸς αὐτὸν στεφηροφῶν παριστάμενος ἀθλητά, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ς'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Μαρτυρικά.

Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον...**

Μεγαλυνάρια.

Φύλαττε τοὺς δούλους σου ἀθλητά, Μάρτυς Ἰωάννη, τοὺς τιμῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ῥῦσαι κινδύνων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, ᾧ νέε ἀθλοφόρε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνας Ἰωάννου τοῦ ἀθλητοῦ, τοῦ δὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις,

καιροῖς ἀναφανέντος, Μάρτυρος θεηγόρου τῆς θείας πίστεως.

Ἰδιόμελον ψαλλόμενον εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἀγίων λειψάνων, ποιηθὲν παρὰ τοῦ Γεωργίου Παγωνοπούλου. Ἦχος β΄.

Βλέποντες τὰ τίμια καὶ Ἅγια λείψανα τοῦ γενναίου στρατιώτου καὶ ἀθλητοῦ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ Νεομάρτυρος Ἰωάννου, πόθῳ δέοντι τοῖς χείλεσιν ἡμῶν κατασπασώμεθα, καὶ γὰρ τοῖς μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχομένοις τὰς ἰάσεις παρέχουσιν, εἰ καὶ τῇ ἡλικίᾳ πρόσηβος ὢν, τὸν δεινὸν Βελίαρ κατέβαλε, καὶ τὰς ἐνέδρας αὐτοῦ εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο· οὐ θωπεῖαι καὶ κάλλος παρανόμου γυναικός, οὐ ποικιλίαι βρωμάτων, καὶ τυράννων ἀπειλαὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης χωρίσαι ἐνίσχυσαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πάντα ὑπενεγκών, καιρίως κατεπλήγη, τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν, ἐν χειρὶ Θεοῦ παραθέμενον· διὸ καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην ἐορτάζοντες ἐκτενῶς βοήσωμεν, ὃ στρατιῶτα Χριστοῦ, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβεΐαις σου ἡμᾶς διαφύλαττε.

Ἔτερα ποιηθέντα ὑπὸ Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης Ἰωσήφ. Ἦχος δ΄.

Τὸν ἐκλάμπαντα ὡς ἀστέρα πρωϊνόν, ἐν τῷ τῶν πιστῶν στερεώματι, ὕμνοις πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν τὸν γενναῖον ἀθλητὴν Ἰωάννην τὸν ἀδάμαστον· οὗτος ὡς

φοῖνιξ ἀναδειχθεῖς, καὶ ὥς κέδρος πληθυνθεῖς, καρποὺς ἀνεβλάστησε μακαρίους, καὶ μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος τῆς δόξης αὐτοῦ λαμπροφανῶς κατηξίωται καὶ γεγηθότες αὐτῷ προσεῖπωμεν· χαίροις τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ τῶν Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα· χαίροις Μονεμβασίας καὶ Καλαμάτας τὸ ἀρίτιμον ἐγκαλλώπισμα, τῶν κατεχουσῶν ἐν ἀγκάλαις τὴν θήκην τῶν θείων λειψάνων σου, ἐπόπτευε ταύτας ἄνωθεν καὶ φρούρει τοὺς τιμῶντάς σε μέγιστα.

Ἦχος πλ. β΄.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, ἀξιάγαστε Μάρτυς Ἰωάννη καλλίνικε, τὴν καλὴν ὁμολογίαν, ἣν κατ' ἐνώπιον τῶν δυσσεβῶν ὁμολόγησας, λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ὅθεν τὸ καρτερὸν τῆς εὐψυχίας σου ἔφριξαν δαίμονες, ἐκρότησαν Ἄγγελοι, καὶ ἡ Ἁγία Τριάς ἐταινίασεν· ἡμεῖς δὲ οἱ εὐσεβεῖς ἐτήσιον ἑορτὴν ἄδοντες ἐν ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, τὴν παναγίαν σφαγὴν σου γεραίρομεν καὶ κατασπαζόμεθα σὺν εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ τὴν θήκην τῶν χαριτοβρύτων λειψάνων σου, μεσίτην σὲ προβάλλομεν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν παρέχοντα τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ αἷμά σου κεχυμένον καθορῶν ὁ δυσμενὴς ἔφριπτε δεινῶς, ὦ καλλίνικε, αἵματος ἀναμνησθεῖς τοῦ Ζωοδότου Χριστοῦ, τοῦ ἐν Σταυρῷ κενωθέντος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· ὥς ἐφ' ἄρματος αὐτοῦ, ἐπιβὰς μακάριε, ἀνῆλθες πρὸς τὰ φωταυγῇ σκηνώματα τῆς

ἀνεσπέρου βασιλείας νικητῆς κοσμοῦμενος
στεφάνοις, καὶ πρεσβέων ἐκτενῶς ὑπὲρ τῶν
ἐορταζόντων τὴν ἡμέραν τῆς σῆς φωταυγοῦς
τελειώσεως, τῶν προσκυνούντων εὐλαβῶς τὴν ἱερὰν
σορὸν τῶν λειψάνων σου, Ἰωάννη γλυκύτατε,
καύχημα τῶν πιστῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Ἔτερα ποιηθέντα παρὰ Ἀναστασίου Δανιὴλ
Ἀρχιμανδρίτου Βῶβου. Ἦχος πλ. β΄.

Ὅρωντες τὰ λείψανα τοῦ Νεομάρτυρος Ἰωάννου
τοῦ γενναίου ἀθλητοῦ καὶ νικητοῦ ὁρατῶν τε καὶ
ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ στήσαντος τὰ τῆς νίκης τρόπαια
ἐπὶ Λαρίσσης πόλεως, ᾧ τοῖς μὲν Ἀγγέλοις χαρμονῆς
αἶτια, τοῖς δαίμοσι δὲ μεγάλου αἴσχους καὶ ὀνειδους,
τοῖς μὲν Μάρτυσι κλέος προξενοῦντα, τοῖς δι'
Ἀγαρηνοῖς ἔκστασιν καὶ ἔκπληξιν, ἡμῖν δὲ τοῖς
εὐσεβέσι καύχημα, τοῖς δ' ἐν Μονεμβασίᾳ δόξαν
δεῦτε ἅπαντες φόβῳ καὶ τρόμῳ τῷ Θεοῦ ἔρωτος
ἐμπεπλησμένῳ καρδίᾳ καθαρᾷ, χεῖλεσι πόθου ζέουσι
κατασπασώμεθα ταῦτα καὶ θερμῶς δεηθῶμεν τοῦ
πρεσβεῦσαι πρὸς Κύριον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαίροις, ᾧ γενναῖε ἀθλητά· τοῦ νοητοῦ γὰρ τὴν
κάραν δράκοντος συνέθλασας, καὶ ταῖς παγίδαις
τούτου οὐκ ἐνεβλήθης σοφέ, ἀλλ' ὀπλισμένος τὴν
θείαν πανοπλίαν ἀνδρείως ἐνίκησας· χαίροις ὅτι τὰ ἐν
κόσμῳ μισήσας, τὰ αἰώνια ἐζήτησας, καὶ τὸν Χριστὸν
οὐκ ἠρνήθης, ἀλλὰ Θεὸν τοῖς πᾶσιν ἀληθινὸν
ἐκήρυξας· χαίροις, οὐ θωπεῖται γὰρ γυναικῶν, οὐ

τυράννων ἀπειλαί, οὐ μάταιος τῶν τοῦ κόσμου δόξα
χωρίσαι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡδυνήθησαν ἀγάπης· χαίροις
ὅτι καὶ Ἀγγέλοις γέγονας συνόμιλος, καὶ Θεῷ ἐν
οὐρανοῖς λειτουργεῖν καὶ δοξάζειν ἔτυχες· διὸ καὶ
ἡμῶν τῶν τὰ σεπτὰ σου λείψανα πόθῳ ζέοντι, τοῖς
χείλεσι κατασπαζομένων, τὰς ψυχὰς τῆς αἰωνίου
γεέννης δυσώπησον, πρὸς Κύριον λυτρωθῆναι καὶ ἐν
χορῷ τῶν δικαίων καταταγῆναι.

